

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Hr. Holger K. Nielsen står og taler så varmt for, at man skal sige nej til Amsterdamtraktaten. Det kan jeg sådan set godt blive enig med ham i, men så kommer hr. Holger K. Nielsen til resultatet: Når nu nej er der, skal Danmark være forberedt på at forhandle en eller anden undtagelse.

Jeg vil gerne bede hr. Holger K. Nielsen om på nuværende tidspunkt klart at melde, om SF, når nej er kommet, vil ødelægge den folkeafstemning én gang til ved at lave et eller andet forkølet nationalkompromis og derved sælge den danske folkeafstemning, ligesom man gjorde det i 1992? Naturligvis håber jeg ikke, at SF vil gøre det én gang til.

Når der bliver spurgt, om SF kan se en udvidelse i Amsterdamtraktaten med op til 25 lande, vil jeg dernæst spørge hr. Holger K. Nielsen, om han kan se, at man med Amsterdamtraktaten kan udvide med op til 25 lande, for det kan Fremskridtspartiet ikke. Der står helt klart og tydeligt, at når vi når til de 20, skal vi til at diskutere det hele én gang til.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er enig med fru Elisabeth Arnold i, at når vi tager den første del af hr. Holger K. Niensens tale, som var lidt af en analyse, indeholdt den mange helt rigtige elementer, og det kunne godt lyde, som om konklusionen næsten kun kunne blive en anbefaling.

Jeg synes faktisk, hr. Ove Fich i sin ordførertale opstillede den helt centrale problemstilling, som jeg vil bede hr. Holger K. Nielsen svare på: Hvis vi nu havde stået med Amsterdamtraktaten som traktatgrundlaget i dag og regeringen havde forhandlet Maastrichttraktaten hjem, ville hr. Holger K. Nielsen så have anbefalet et ja, eller ville han have tordnet imod de forringelser, der kommer til at ske på beskæftigelsesområdet, på miljøområdet, med hensyn til forbrugerpolitikken, åbenheden osv.? Det er jo summen af de ændringer, der sker her, og det må hr. Holger K. Nielsen kunne svare på.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til hr. Ove Fich, der spørger mig om min holdning til beskæftigelsesafsnittet: Kan man være imod det? Det er jo så løst formuleret, og der er allerede store skænderier i Kommissionen

blandt medlemslandene om, hvordan det skal fortolkes.

Jeg synes, det er udmærket, bl.a. fordi det er så uforpligtende, for jeg mener stadig væk, det skal være et nationalt anliggende at føre økonomisk politik og føre fordelingspolitik. Fuld beskæftigelse kan jo opnås på mange forskellige måder. De borgerlige går også ind for fuld beskæftigelse, de har deres metoder til det, og vi gør det på vores måde. Derfor er det fuldstændig afhængigt af det politiske indhold, der bliver lagt i det, og efter min vurdering er det et nationalt anliggende.

Jeg tvivler på, at der kommer meget ud af det. Hvis der kan komme lidt om fælles investeringer, og hvis man i strukturfondene måske forpligtes til at tage større hensyn til beskæftigelsen, er det udmærket, men at gøre det til et kæmpe gennembrud for den europæiske beskæftigelsespolitik er jo nonsens, og det ved hr. Ove Fich også udmærket.

Så om miljø og bæredygtig udvikling: Igen nogle pæne ord. Eksperterne er meget uenige om, hvordan det vil blive fortolket. Det kan da godt være, det får betydning. Det kan også være, det ikke får betydning. Det afhænger fuldstændig af, hvordan de politiske styrkeforhold er efterfølgende.

Der er jo ingen garanti for, at fordi de her pæne ord er med i traktaten, får man en grønere EU-politik. Der er en mulighed for det, det indrømmer jeg. Men hvordan Domstolen vil vurdere det, og hvordan det vil blive taget op efterfølgende, ved vi ikke i dag, og derfor synes jeg ikke, man kan binde denne påståede enorme styrkelse af miljøet op på de forholdsvis uforpligtende formuleringer, der er med hensyn til de ting, som hr. Ove Fich nævner.

Så med hensyn til udvidelsen. Det glæder mig, at hr. Ove Fich indrømmer, at udvidelsen ikke er afhængig af det her: at et ja ikke er et ja til en udvidelse. Det har hr. Ove Fich ikke sagt så klart før. Jeg vil anbefale, at det bliver sagt i kampagnen, for det er blevet udlagt, som om vi nu stemmer om udvidelsen af EU. Vel gør vi da ej. Der er ikke garanti for noget som helst. Det er en langsigtet proces, som først er færdig om 10-15 år. Det ved alle her, og alle ved også, at der vil løbe meget vand i åen, inden denne proces er fuldført forhåbentlig med succes.

Hr. Kent Kirk spørger, om man kan udvide på grundlag af Maastrichttraktaten. Det tvivler jeg på. Man kan heller ikke gøre det på grundlag af Amsterdamtraktaten. Der er ikke nogen